

РЕШЕНИЕ

№ 6030

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7178** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод решение № 7396 от 25.07.2022 г., постановено по адм. дело 3804 по описа за 2022 г. на ВАС, Седмо отделение, с което е отменено решение № 351 от 20.01.2022 г. по адм. дело № 9646/2020 г. по описа на Административен съд – София град, Трето отделение, 71 – ви състав и е върнато делото за ново разглеждане от друг съдебен състав при съобразяване с дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, и произнасяне по жалбата на Институт за следдипломна квалификация при У., представляван от директора проф. д.н. Ж. Д., с адрес [населено място], [улица] срещу официално уведомление с изх. № КА102/VET-229/9 от 30.07.2020 г., издадено от Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси
С жалбата е отправено искане обжалваният акт да бъде отменен като неоснователен и незаконосъобразен или прогласен за нищожен. Аргументите на оспорващия са, че актът не съдържа мотиви, тъй като в него има само препратка към предходното писмо изх. № КА102/VET/229/7, с което е изразено и намерение Националната агенция по Програма „Е.+“ да намали безвъзмездните средства в размер на сто процента. На следващо място се твърди, че не е спазена предписаната от закона форма, защото актът не съдържа наименование на акта, не съдържа правните основания за издаването му, нито посочване пред кой органи в какъв срок може да се обжалва, с което са нарушени изискванията на чл. 59, ал.2, т.2, т. 4 и т. 7 от АПК. Посочват се

допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в нарушена процедура за установяване на нередност, предвидена във Вътрешните правила за администриране на нередност и измами и неспазване на процедурата за спиране по дейностите по проекта. В тази връзка се посочва, че така допуснатите нарушения на формата и допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила са толкова съществени, че водят до липса на волеизявление, което до нищожност на оспорения административен акт. Не на последно място се излагат аргументи за липса на основание за прекратяване на договора и за налагане на финансова корекция. В хода на настоящето съдебно производство жалбоподателят е редовно призован, се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата, предлагат да се уважи, депозират писмено становище и претендират сторените по делото съдебно – деловодни разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Изпълнителен директор на Център за развитие на човешките ресурси, редовно призован, се представлява от адв. Н., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира разноски за предишните две инстанции.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От данните по делото се установява, че жалбоподателят е бенефициент по Договор за отпускане на финансова помощ № 2018-1-BG01-КА102-047532, изх. № КА102/VET-229 от 11.06.2018 г., сключен между ИСК при У. и Център за развитие на човешките ресурси, в качеството му на Национална агенция по Програма „Е. +“. С писмо за прекратяване на Договор за отпускане на финансова подкрепа 2018-1-BG01-КА-102-047532. изх. № КА102/VET/229/7 от 14.05.2020 Националната агенция е уведомила ИСК за намерението си да намали безвъзмездните средства в размер на сто процента и е поканила бенефициента да предостави коментари в срок от 30 календарни дни. В указания срок, ИСК при У. е изпратило до Центъра за развитие на човешките ресурси, в качеството му на Национална агенция по Програма „Е. +“, отговор изх. № 97/03.06.2020.

На 04.08.2020 ИСК при У. получило Официално уведомление за събиране на средства КА102/VHT-229-9 по Договор за отпускане на финансова помощ 2018-2-BG01-КА-102-047532, съгласно което Националната агенция е извършила намаляване на безвъзмездните средства по договора в размер на сто процента и се предоставя срок от 30 календарни дни за тяхното възстановяване, поради това, че разпоредбата на чл.11.25.4 от Общите условия към договора предвижда, че:

Преди Комисията да намали размера на безвъзмездните средства, тя изпраща официално уведомление на бенефициента, с което го информира за следното: Намерението си да намали максималния размер на безвъзмездните средства, сумата, с която възнамерява да намали безвъзмездните средства, мотивите за намалението и че го приканва да представи коментари в срок от 30 календарни дни от получаването на официалното уведомление. Ако Комисията не получи коментари или реши да извърши намалението въпреки получените коментари, тя изпраща официално уведомление, с което информира бенефициента за своето решение.

С оглед цитираната разпоредба от Общите условия, обжалваният акт представлява уведомление за решението на Националната агенция за намаляване на безвъзмездните средства със сто процента, поради което цитираното Официално уведомление следва да се разглежда като акт за налагане на финансова корекция по смисъла на Закона за

управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

С оглед на влязлото в сила определение № 5931 от 18.05.2021 г. по адм. д. № 3518/2021 г., образувано по частна жалба на ИСК срещу определение на АССГ за прекратяване на производството по делото, тричленен състав на ВАС е приел, че сключеният между страните договор е административен, а оспореният акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК, подлежащ на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност. Касационната инстанция изрично посочва, че средствата по програма „Е.“ са изключени от обхвата на ЗУСЕФСУ, както и че чл. 19а, ал.1 от АПК следва да се тълкува в по – широк смисъл, а именно, че административен договор може да се сключи, когато е предвидено в какъвто и да е нормативен акт. Тъй като Програмата „Е.“ е създадена с Регламент 1288/2013 на Европейския парламент и Съвета, то тя съществува по силата на нормативен акт, поради което сключеният между страните договор попада в приложното поле на чл. 10, ал.1 от АПК.

С оглед на така очертания предмет на спора и вида на оспорения по дело акт и във връзка с дадените указания от ВАС при връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд, то редът, по който следва да се развие производството е чл. 19 ж, ал. 2 във връзка с дял трети на АПК – „Производства пред съда“. Това е така, защото в чл. I.15.15 Специфични дерогации от приложение I Общи условия на Договора за отпускане на финансова подкрепа за проект „Е.“, Договор номер – 2018-1-BG01-КА102-047532/КА102/VET-229/11.06.2018 г. (л. 12-51 от адм. Дело № 9646 по описа за 2020 г.на АССГ) е предвидено, че „Третият параграф на II.26.3 трябва да се чете както следва: Ако плащането не бъде извършено до датата, посочена в дебитното известие, НА събира дължимата сума като я прихваща, без предварителното съгласие на бенефициента, от други суми, дължими на бенефициента от НА („прихващане“); При извънредни обстоятелства, за да защити финансовите интереси на Съюза, НА може да направи прихващане и преди датата на падежа. Това прихващане може да бъде обжалвано пред компетентния съд, определен в чл. II.18.2...“ (л.27-28 от адм. Дело № 9646/20 г. на АССГ). Посоченият чл. II.18.2 също попада в обхвата на дерогация. По отношение на него в чл. I.15.6 Специфични дерогации от приложение I Общи условия на Договора за отпускане на финансова подкрепа за проект „Е.“, е предвидено „Член II.18 да е четено както следва: „II.18.1 Договорът се урежда от приложимото право на Република България. II.18.2 Компетентният съд, определен съгласно приложимото национално законодателство, е компетентен по всеки спор между НА и всеки бенефициент относно тълкуването, прилагането или валидността на ДОГОВОРА, ако такъв спор не може да бъде разрешен по взаимно съгласие...“ (л. 26 от адм. Дело № 9646/20 г. на АССГ). За сравнение с Приложение I – Общи условия (л. 43-79 от настоящето дело) дерогираните разпоредби, посочени по – горе, предвиждат, че прихващането по II.26.2, пар. 3, б. „а“ и чл. II.18.2 (л. 61 и л. 53 гръб и 54 от делото) подлежи на съдебен контрол, на основание чл. 263 и чл. 272 от ДФЕС, пред Общия съд на ЕС.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от страните във връзка с дадените указания на съда.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Допустимостта на спора е разгледан и установен с определени № 10370 от 13.10.2021

г. по адм. Дело № 9487/2021 г. на ВАС, Седмо отделение, решение № 351 от 20.01.2022 г. по адм. Дело № 9646/20 г. на АССГ, трето отделение, 71 – ви състав и решение № 7396 от 25.07.2022 г. по адм. Дело № 3804/22 г. на ВАС, Седмо отделение, поради което настоящият съдебен състав не намира за необходимо да преповтаря аргументите на предходните инстанции, тъй като ги споделя изцяло.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Компетентността е властта, която законодателят е предоставил на органа да издаде един конкретен административен акт и чрез него да създаде или да признае права, съответно да създаде задължения. Наличието на компетентност за издаване на конкретния административен акт е основание да се приема, че издаденият акт е носител на държавната власт и поради това държавата му признава съответното правно значение. Компетентността на всеки орган е определена в закон.

Обжалваният в настоящото производство административен акт касае уведомление за събиране на средства КА 102/VET-229-9 от 30.07.2020 г. (л.98-99, адм. Дело № 9646/20 г. на АССГ) и по същество представлява акт в производство по намаляване на средства. Писмо КА102/VET-229/7 от 14.05.2020 г. (л.83-88, ад.дело № 9646/20 г. на АССГ) съдържа единствено изявление за прекратяване на договор. В процесния договор за отпускане на финансова подкрепа липсва разпоредба, съобразно която неговото прекратяването да води автоматично до намаляване на отпуснати средства. В договора има разписана възможност, процедура за намаляване, която е задължителна за административния орган, в това число изискване за обсъждане на становищата и мотивиране на акта за намаляване на финансовата подкрепа. Защитната позиция на административния орган в настоящото производство сама по себе си не доказва неизпълнение на тези изисквания.

Съдът приема, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до незаконосъобразност на издаденото решение.

Нарушена е процедурата за установяване на нередност, предвидена във Вътрешните правила за администриране на нередности и измами. Съгласно Раздел IV, т.б от Вътрешните правила за администриране на нередности и измами в Центъра за развитие на човешките ресурси, за установяването на наличие на нередност като резултат от проверка следва да бъде издаден акт за установяване на нередност, който да бъде връчен на засегнатите лица. Съгласно т.б. „С нарочен мотивиран акт - заповед на Изпълнителния директор“, се установява наличието или липсата на нередност, съобразно представения доклад/протокол на КНИ и установените обстоятелства в хода на проверката". В т.б.4. от правилата се предвижда, че препис от акта се представя на засегнатите лица.

Изпълнителният директор е нарушил производствените правила, тъй като не е издал мотивирана заповед, съответно такава не е била връчена на жалбоподателя. Липсата на мотивирана заповед нарушава правото на защита, тъй като лишава ощетеното лице от възможност да възрази, срещу евентуалните констатации и да представи доказателства в рамките на административното производство.

Нарушена е процедурата за спирането на дейностите по проекта. С писмото за

прекратяване на Договор за отпускане на финансова подкрепа 2018-1-BG01-КА-102-047532. изх. No КА102/VET/229/7 от 14.05.2020 Националната агенция посочва, че с писмо No КА102/VET/229/2 от 04.04.2019 г., са били инициирани действия по спиране на дейностите по проекта, както и че установените съмнения са били отнесени до вниманието на компетентните органи за извършване на проверки. Посочва се още, че в рамките на последващите месеци са били извършени надлежни проверки по случая от редица органи, сред които Изпълнителна агенция „Одит на средствата от Европейския съюз“, Дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“, Прокуратурата на Република България и Европейската комисия. В случая не е спазено изискването на буква „в“ от Стъпка 1 от чл. 11.16.2.1 от Общите условия. Националната агенция да провери дали твърдените нарушения са извършени. Няма никакви доказателства за извършени проверки. Липсва каквато и да е информация за резултатите от проверките, за които се твърди, че са били извършени от ИА „Одит на средствата от ЕС“, Дирекция „Защита на финансовите интереси на ЕС“ и от Прокуратурата на РБългария. В свое писмо от 28.08.2019 Националната агенция посочва, че „процедурата по спиране на дейностите ... е в сила до приключване на необходимите проверки от компетентните органи“.

Отделно от това липсват доказателства за резултатите от посочените проверки, защото с писмо от месец юни 2020 год. ИСК при У. е отправило запитване до Изпълнителна агенция „Одит на средствата от Европейския съюз“, с копие до Изпълнителната агенция, на което до този момент не е получен отговор. Институт за следдипломна квалификация при У., който е адресат на оспорвания акт, не е бил обект на проверки, одити или адресат на проверки. Не се доказва несъответствие с нормативните изисквания в дейността и договора за отпускане на финансова подкрепа, като ответникът не е обосновал неизпълнение на конкретно законово или договорно задължение. Всички представени документи съдържат по същество предположения за нарушения от страна на експерт/и, които са назначавани от самия орган без знанието и без влиянието на адресата на акта. Дори и да има нарушения или указания на европейската комисия, то същите са адресирани до Център за развитие на човешките ресурси и не са предмет на това производство. Такива нарушения не могат да доведат до накърняване интересите на Институт за следдипломна квалификация при У., което е трето лице и спрямо него не е установено по надлежния ред нарушение. Липсва законова или договорна разпоредба, която да вменява на административния орган право, без основание и мотиви, да налага намаляване на предоставена подкрепа поради свое собствено нарушение и/или поради нарушение на експерт, назначен от самия него.

Обжалваният акт не съдържа мотиви. В него единствено се съдържа препратка към предходното писмо изх. No КА102/VET/229/7, с което се изразява намерение на Националната агенция да намали безвъзмездните средства в размер на сто процента. Независимо от представените от ИСК при У. подробни възражения, срещу намерението за намаляване на безвъзмездните средства, с писмо изх. No 97/03.06.2020 г., последните изобщо не са били обсъдени от административния орган. В обжалвания акт се посочва, че ИСК при У. е било уведомено за намерението на Националната агенция да намали безвъзмездните средства, поради което то е било поканено да направи коментари в срок от 30 дни от получаването на уведомлението, както и че „В предоставения срок бяха предоставени коментари.“, които са в обем от 9 страници, но те не са взети предвид и изобщо не са обсъдени от административния орган. В

посоченото писмо ИСК при У. е направило редица възражения и е посочило нарушения на процедурата, които не са обсъдени в производството, и относно които административният орган изобщо не се е произнесъл и по тази причина обжалвания акт е постановен при липса на мотиви. Обжалваният акт въобще не съдържа мотиви (чл. 59, ал. 1 АПК), нито фактическите и правни основания за издаването му (чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК), което само по себе си е основание за отмяната му.

Недопустимо е в становище по същество на спора (молба от 18.06.2021) за първи път да се излагат мотиви, фактически и правни основания и по този начин се цели дописване на оспорения административен акт. Съобразно тълкувателно решение №16 от 31.03.1975 г. на Върховния съд се допуска мотивите на административния акт да бъдат изложени и отделно от него „най-късно до изпращане на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните“. В случая първото достигнало до адресата на акта и до съда мотивиране на акта е в представеното с молба от 18.06.2021 (или повече от 11 месеца след издаването на акта) становище. С оглед на това изложеното в тази молба е ирелевантно за мотивирането на акта.

Не е спазена предвидената от закона форма. Актът за финансова корекция не съдържа наименование, не съдържа правни основания за издаването му, не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, с което са нарушени изискванията на чл.59, ал.2, т.2, т.4 и т.7 от АПК. Обжалваният акт - КА 102/ВЕТ-229-9 от 30.07.20 г. на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси, не отговаря на изискванията за форма, въведени императивно с чл. 59АПК. Изложените в молба от 18.06.2021 твърдения не могат да послужат за основание за издаването на уведомление за събиране на средства КА 102/ВЕТ- 229-9 от 30.07.2020 на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси. Не е налице конфликт на интереси по смисъла на Регламент (ЕС, Ератом) 2018/1046. На първо място именно ответникът, издал оспорвания акт, ръководи процеса по назначаване на експерти, които да оценяват проекти предложения, в това число проектно предложение на Институт за следдипломна квалификация при У.. Административният орган не твърди, че жалбоподателят е предлагал и/или по друг начин повлиявал за назначаването от Център за развитие на човешките ресурси на определен експерти, в частност доц. д-р А. Д. П., които да оценяват предложенията или да оказват влияние върху оценката. Съобразно общия принцип за съразмерност, административните органи трябва да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. В процесния случай, видно от позицията на Център за развитие на човешките ресурси, същият назначава определени лица за експерти и оценка на проекти, след което, изцяло неоснователно, твърди за конфликт на интереси с бенефициери. Липсват

доказателства, че Института за следдипломна квалификация при У. има отношение към назначаването на доц. д-р А. Д. П. и възлагането ѝ на конкретен проект, от което следва, че не съществува конфликт на интереси.

Невярно и изцяло недоказано е твърдението в молбата от 18.06.2021г. за нарушение от страна на бенефициера на чл. II.5 от Общите условия на договора. За да възникне задължение за бенефициера за разкриване и вземане на мерки за предотвратяване, потенциалният конфликт на интереси следва да е известен. Не се спори, в това число от административния орган, че на бенефициера не му е известен експерта, който извършва оценка на предложението. Бенефициера не е знаел кой оценява предложението му, за да окаже влияние върху избора му още по-малко може да окаже влияние върху оценката. Съответно лишено е от правна логика твърдението в молбата от 18.06.2021 за нарушение на договорно задължение.

На следващо място в обжалвания акт по никакъв начин не се обосновава наличието на конфликт на интереси. Член 61 във вр. с параграф 104 от преамбюла на Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 съдържа дефиниция на „конфликт на интереси“. Административният орган, носещ тежестта на доказване, съобразно чл. 170 АПК, по никакъв начин не обосновава наличието на конфликт на интереси по смисъла на цитираните разпоредби. Не е доказано, че жалбоподателят в качеството на бенефициер попада в обхвата на разпоредбите на регламента, както и че служебната обвързаност на даден експерт, назначен от националния орган за оценка, обосновава наличието на икономически интерес. Административният орган е пропуснал да отбележи, че експертите оценяват проекти, но нямат правомощия да предоставят финансова подкрепа. Финансовата подкрепа се предоставя от органа - Център за развитие на човешките ресурси. Още повече, че конкретният случай окончателната оценка на проекта е извършена от контролиращия експерт който не е релевираното в производството лице - А. П., а лицето Б. Г.. Не се твърди и не е доказано, лицето Б. Г. да има конфликт на интереси по смисъла на регламента и една но-ниска оценка да обосновава наличието на икономически интерес. Цитираният в молбата от 18.06.2021 Регламент (ЕС, ЕВРАТОМ) № 966/2012 е отменен и представените вътрешни документи и резултати от проверки на самия административен орган не могат да обосноват законосъобразност на уведомление за събиране на средства КА 102/VET-229-9 от 30.07.2020, още по-малко могат да послужат за мотивирането му. Също така прави впечатление, че се представят документи които касаят общи твърдения и случаи на изследване, което изключва релеванността им по отношение на конкретното правоотношение.

В писмо изх. No KA102/VET/229/7 от 14.05.2020 Националната агенция посочва, че действието на Договора се прекратява на основание чл. II. 17.2.1. буква „е“ от Приложение I - Общи условия към договора. Съгласно цитираната разпоредба, договорът може да бъде прекратен, когато „Комисията разполага с доказателства, че бенефициентът или свързано с него лице са извършили съществени грешки, нередности или измама в рамките на процедурата за предоставяне на средствата или по време на изпълнението на договора, включително когато бенефициентът или свързаното с него лице са подали невярна информация или не са подали изискваната информация.”

В случая не са установени, а и не се твърди да са извършени грешки, нередности или измама от страна на ИСК при У.. Ответникът приема, че нарушението се състои в това, че оценителят на проектното предложение АДП е подала невярна информация като не е декларирала свързаността си с ИСК при У., но съдът счита, че това основание не е налице, тъй като не съществува и не е съществувала свързаност между оценителя АДП и ИСК при У..

Изложени са доводи за наличието на свързаност, съответно на конфликт на интереси поради обстоятелството, че оценителят доц. д-р А. Д. П. полага труд при У., отделение към който е и самият бенефициент. Липсва обаче финансова или друга зависимост между оценител и бенефициент по проекта. Наличието на трудов договор между доц. д-р А. Д. П. и У. не обуславя свързаност между оценителя доц. д-р А. Д. П. и ИСК при У.. ИСК при У. е самостоятелно юридическо лице, създадено с Разпореждане 41 от 1991 на Бюрото на Министерски съвет. Съгласно чл.3, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на ИСК при У., ИСК при У. работи на самоиздръжка, има самостоятелна банкова сметка и се представлява от Директор. Разпоредбата на чл.2, ал.3 от Правилника предвижда, че отношенията между У. и ИСК при У. се уреждат с договори. Директорът на ИСК, а не Р. на У. назначава и прекратява трудовите отношения със служителите на ИСК. ИСК при У. има самостоятелна структура, която не е част от щатното разписание на У.. Преподавателите в У. нямат никакви финансови или други зависимости от ИСК по силата на трудовите правоотношения с У.. ИСК при У. изобщо няма щатни преподаватели. Съгласно чл.21, ал.1. в ИСК работят хонорувани преподаватели. За обезпечаване на учебния процес в ИСК при У. се привличат преподаватели единствено на граждански договор. Оценителят доц. д-р А. Д. П. не е бил и не е заемал щатна длъжност и не е привличан като преподавател на граждански договор от ИСК при У.. Тук следва да се посочи, че в член II.1 – Определения на част А – правни и административни разпоредби, Приложение I – Общи условия (л. 43 – 64 от делото) е дадено легално определение на понятието „свързано лице“, като е посочено, че това е

всяко лице, които има правото са представлява бенефициента или да взема решения от негово име. От посоченото по – горе безспорно се установява, че оценителят доц. Д-р А. Д. П. не покрива/не кореспондира с дефиницията за „свързано лице“.

Както твърди административния орган, една от целите на Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 и на останалите актове, регламентиращи предоставяне на финансова подкрепа от европейските фондове, е избягване на конфликт на интереси с оглед неправомерното разходване на средства. Именно поради това параграф 104 от преамбюла на регламента посочва, че понятието „конфликт на интереси“ следва да се използва единствено за случаите, в които лице или субект с отговорности по изпълнение на бюджета, одит или контрол и длъжностно лице или служител на институция на Съюза или на националните органи на всяко равнище се намира в такава състояние. Външните експерти по оценка, каквато е доц. д-р А. Д. П., не притежават подобно качество, в тази връзка и чл. 36 от регламента изрично вменява мерките по предотвратяване на конфликт на интереси като елемент от ефективния вътрешен контрол. Ето защо и постановеният акт - уведомление за събиране на средства КА 102/VET- 229-9 от 30.07.2020, противоречи на целта на закона и в частност Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046, а липсата на мотиви на Официалното уведомление е достатъчно основание за отмяна на оспорения акт като материално незаконосъобразен.

По изложените съображения съдът счита жалбата за основателна, поради което Официално уведомление за събиране на средства КА102/VET-229-9 от 30.07.2020 г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по реда на чл. 226, ал. 3 от АПК в общ размер на 4 770,80 лв., съгласно представения списък на 05.10.2022 г.

Водим от горното, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 - ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Институт за следдипломна квалификация при У., Официално уведомление за събиране на средства КА102/VET-229-9 от 30.07.2020 г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, с което е прекратен Договор за отпускане на финансова подкрепа № 2018- 1-BG01-KA-102-047532, изх.№ КА102/VET/229/7 от 14.05.20201 г. и е извършено намаляване на

безвъзмездните средства по договора в размер на сто процента, като Институт за следдипломна квалификация при У. следва да възстанови сумата в размер на 47 200 евро /четиридесет и седем хиляди и двеста/ евро.

ОСЪЖДА Центъра за развитие на човешките ресурси с адрес: [населено място], ул. „Г. И. № 15, ет. 4, да заплати на Институт за следдипломна квалификация при У., [населено място], [улица], Представявано от проф. д.н. Ж. Д. – директор, сума в размер на 4 770,80 (четири хиляди седемстотин и седемдесет лева и осемдесет стотинки) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от него, че е изготвено.

СЪДИЯ: